

ЗАСТАРЕЛОСТ ЗАХТЕВА ЗА НАКНАДУ НЕМАТЕРИЈАЛНЕ ШТЕТЕ ПРОИСТЕКЛУ ИЗ КРИВИЧНОГ ДЕЛА ТЕРОРИЗМА

Посебан рок застарелости потраживања накнаде штете проистекле из кривичног дела, може се применити само ако је кривично дело утврђено у кривичном поступку, док се у противном има применити рок застарелости према општим прописима из члана 376 ЗОО.

Из образложења: Првостепеном пресудом усвојен је тужбени захтев тужиоца чији је син погинуо 1998. год. док се налазио на редовном одслужењу војног рока у ВП Призрену, те је обавезана тужена РС-Министарство одбране, да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати по основу душевног бола због смрти сина, износ утврђен изреком, са законском затезном каматом од пресуђења па до исплате. Наведена пресуда је преиначена пресудом другостепеног суда те је тужбени захтев тужиоца одбијен с обзиром на то да је утврђено даје за предметни вид нематеријалне штете истекао застарни рок у смислу одредби члана 376 ЗОО који прописује да потраживање накнаде проузорковане штете застарева за три године од када је оштећеник дознао за штету и за лице које је штету учинило (субјективни рок) а да у сваком случају ово потраживање застарева за 5 година од када је штета настала (објективни рок) Будући да је штетни догађај настао 1999. год. одн. да је штета у виду душевних болова наступила даном сазнања тужиоца за погибију сина на ратишту 26.03.1999. год, а да је тужба за накнаду штете поднета суду 17.07.2009. год. то је по оцени другостепеног суда основан приговор застарелости потраживања накнаде штете, из чега произилази неоснованост тужбеног захтева.

Супротно правном ставу првостепеног суда да у конкретном случају треба применити рок застарелости предвиђен одредбом члана 377 ЗОО са образложењем да је тужиоцу причињена штета извршењем кривичног дела тероризма из члана 125 ОКЗ за који је одговорна тужена, а за кривично гоњење је предвиђен дужи рок застарелости, другостепени суд сматра да нема основа за примену одредби члана 377 ЗОО. Наиме посебан рок застарелости потраживања накнаде штете из наведеног члана може се применити само ако је кривично дело утврђено у кривичном поступку, док се у противном има применити рок застарелости према општим прописима из члана 376 ЗОО, а држава у оквиру тих рокова одговара по принципу објективне одговорности за штету насталу у вези обављања војне службе у околностима проглашеног ратног стања као опасне делатности, у смислу члана 174 и 174 ЗОО.

(пресуда Основног суда у Сомбору П 1058/10 од 30.08.2011. год и пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж 3931/11 од 17.10.2012. год)